



תת"ע 11635/05/17 - מוסטפא ח'לאילה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תתע"א 11635-05-17 מדינת ישראל נ' ח'לאילה
תיק חיצוני: 10250876116

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	מוסטפא ח'לאילה
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 6.5.18 (להלן: "**פסק הדין**").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה מיום 1.5.17 של נהיגה במהירות של 163 קמ"ש מקום בו מותרת מהירות של 90 קמ"ש, ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 2,300 ₪, פסילה בפועל למשך 4 חודשים, תוך הפעלת פסילה מותנית של 2 חודשים במצטבר לפסילה כך שבסך הכל נגזרו עליו 6 חודשי פסילה בפועל ופסילה על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים.

3. המבקש טען, באמצעות בא כוחו הנוכחי, כי לא התייצב לדיון מאחר והסניגור אשר ייצג אותו בתיק, לא ידע אותו אודות מועד הדיון משום שלא התקבלה אצלו הזמנה לדיון באמצעות מזכירות בית המשפט. טען כי לאור נסיבות המקרה ואמצעי האכיפה, מכשיר הדבורה אשר אמינותו מוטלת בספק, יגרם לו עיוות דין ונזק בלתי הפיך אם גזר הדין יישאר על כנו. טען כי שמיעת הגנתו עשויה להוביל לזיכויו וכי הוא כפר בעובדות כתב האישום כדי להוכיח חפותו. לאור האמור ביקש לבטל את פסק הדין ולקבל יומו בבית המשפט.

4. לבקשה לא צורף תצהיר של המבקש ואף לא צורף תצהיר בא כוחו של המבקש במועד הרלוונטי. התומך בטענות שהועלו בבקשה בשים לב לכך כי המבקש היה מיוצג במועד הדיון האמור. בהחלטתי מיום 6.8.18 קבעתי כי המבקש יגיש תצהירים בהתאם בתוך 14 יום.

5. ביום 19.8.18 הגיש המבקש אך תצהיר שלו.



6. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.
7. לאחר ששקלתי טענות המבקש החלטתי לדחות הבקשה.
8. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).
9. כפי שצוין בהכרעת הדין מיום 6.5.18, המבקש זומן כדין לאחר שמועד הדיון נקבע בנוכחות בא כוחו דאז, שכפר בשמו של המבקש בעובדות כתב האישום ומשכך נקבע התיק לשמיעת ראיות. עוד יש לציין כי במועד שנקבע לשמיעת הראיות בתיק התייצב עד התביעה, כך שאי התייצבותו של המבקש גרמה אף לבזבוז משאבים וזמן שיפוטי.
10. המבקש טען כי הסניגור הקודם לא יידע אותו אודות מועד הדיון אלא שהאחריות לברר מה נקבע בדיון אליו לא התייצב המבקש, דיון בו כפר הסניגור בשמו של המבקש בעובדות כתב האישום, מוטלת על המבקש. בנוסף, מועד הדיון נקבע בנוכחות הסניגור, כך שהטענה כי לא קיבל הזמנה לדיון באמצעות מזכירות בית המשפט, אינה רלוונטית. עוד יצוין כי המבקש לא צירף, חרף החלטתי מיום 6.8.18, תצהיר של בא כוחו במועד הרלוונטי המתייחס לאמור על ידו בבקשה ואף לא סיפק כל טעם מדוע לא צורף תצהיר כאמור או כל הסבר אחר לכך.
11. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו ובטענה כי אמינותו של מכשיר הדבורה מוטלת בספק.
- כפי שנפסק בעפ"ת 71874-01-18 **כיאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.
- עוד יש לציין כי העונשים אשר נגזרו על המבקש אינם חורגים ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.
12. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.
13. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.



המבקש ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 3.10.18.

הפסילה למשך 6 חודשים האמורה בגזר הדין תחל לא יאוחר מיום 3.10.18 בשעה 09:00 אך תחושב כנגד הפקדה. מובהר למבקש כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט ואם אין בידיו רישיון נהיגה תקף, עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין במזכירות בית המשפט עד למועד האמור לעיל.

14. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ח, 26 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.